

[Kjølgaard]

socialdemokratiske gruppe til stadighed kan holde sig disse bemærkninger for øje. Og det gælder ikke kun takster, men også skatter og afgifter.

I lovforslag nr. L 57 får monopoltilsynet tilsyneladende fuldmagt til helt og fuldt at bestemme, hvor meget de såkaldte konkurrencebeskyttede erhverv må tjene. Pengeinstitutterne, der i forvejen bliver kontrolleret i alle ender og kanter, skal kontrolleres yderligere, hvorimod det grå eller sorte marked fortsat kan udvikle sig uhæmmet. Jeg har lyst til at spørge ministeren, hvornår han har tænkt sig at forsøge at kontrollere det ukontrollerede marked.

Udbytter, tantieme og vederlag bliver efter min opfattelse normalt beskattet højt, så indgreb heri vil ikke gavne den økonomiske udvikling.

Men alt sammen koster penge og nye offentligt ansatte. Om det skitserede antal nye medarbejdere er for mange eller for få, og om budgetterne, der er vedlagt lovforslagene, holder, er uafklaret. De problemer, jeg har peget på, plus en lang række andre er uløste. Men vi vil som sædvanlig deltage i et sagligt udvalgsarbejde og forsøge efter statsministerens ønske at betragte lovforslagene som en del af en helhed.

Askjær Jørgensen (FP):

Man kunne jo passende begynde med at spørge ministeren, om ministeren opfatter skatter som en produktionsomkostning, og om det er således, at øgede selskabsskatter må indregnes, når man kalkulerer priserne.

I øvrigt er det jo gamle kendinge, vi her får i en håndfuld, og at disse tre lovforslag slås sammen under ét, er rationelt, for så har man jo disse tre camouflagelovforslag til fælles behandling. Ja, det er camouflagelovforslag, fordi det, man vil gøre, det, man har til hensigt, det er at camouflere socialdemokratiets overgreb mod lønningerne, mod folkepensionerne, mod de beskedne indtægter, som de unge under uddannelse har. Socialdemokratiet mishandler danske arbejdere, folkepensionister og unge under uddannelse. Man vil camouflere dette, og det gør man ved at påberåbe sig, at man griber ind over for andre indkomster. Det er nogle bluffnumre af format. Jeg er tilfreds med, at større og større dele af befolkningen er klar

over, at det er bluffnumre. Det er således, at virksomheder, der besidder sagkundskab, juridisk ekspertise og bistand, ganske let kan omgå denne lovgivning. De, der bliver ramt, er de små virksomheder, de små mand og kone-virksomheder, hvor man ikke har en hel masse akademisk uddannet personale. De virksomheder, der vil blive dræbt af disse lovforslag, er især de mindre virksomheder. Jeg tror, det er helt i overensstemmelse med socialdemokratiets ønskeseddel, at man får kvalt de små virksomheder, så man kun har de store tilbage.

Det er nødvendigt at slå fast over for Danmarks lønmodtagere og folkepensionister og unge under uddannelse osv., at der ikke gribes ind over for stigende indtægter med disse lovforslag. Det kan ikke lade sig gøre. Men der kvæles en masse mindre erhvervs-virksomheder.

Vi har fået en ny industriminister. Hvad gør man så? Ja, man starter først med nogle kortvarige love, der formørker himlen for erhvervslivet, for industrien, og så fortsætter man med det stads her. Jeg synes, industriministeren i stedet for skulle fremme forholdene for erhvervslivet. Hvis man ønsker større produktion og beskæftigelse i et samfund, skal man gøre det mere attraktivt at drive erhvervsvirksomhed. Det bliver ikke mere attraktivt at drive erhvervsvirksomhed, når man smider sådan noget stads i hovedet på erhvervsvirksomhederne. Det gavner ikke, det giver forøgede betalingsbalanceproblemer, det giver flere arbejdsløse. Det er altså det, man påberåber sig er med i en samlet hulhedsplan.

Vi hørte i ordførertalen her fra socialdemokratiet, at man skulle have svage prisstigninger. Hvis man ønsker lavere priser på danske varer, så skal man nedsætte produktionsafgiften – den skat, der er på at producere varer, som hedder indkomstskat. Hver gang virksomhederne skal betale 100 kr. for arbejdskraft, får de reelt kun arbejdskraft for 60 kr., resten er statsafgift på at producere varer. Når man fører en sådan politik med statsafgift, stadig stigende statsafgift, på dette at producere, hæmmer man produktionen, så bliver produktionen mindre, så får man værre og værre betalingsbalance, det bliver dårligere og dårligere, man får flere og flere arbejdsløse.